

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ Aquilegensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

apostolicæ sedis taceamus offensa, in cuius contumeliam id noscitur redundare, regali mansuetudini est summopere providendum ne de hujus enormitatis initio non solum gravitius scandalizetur Ecclesia, nisi per te, sicut sperat, quàm citò fuerit emendatum, verùm etiam & Dominus irascatur, cum in hoc jam ita graviter sit excessum ut quantalibet peregrini jam dicti festinantia dimittantur, minùs plenum remedium videatur adhibitum dispendio terræ sanctæ, nisi detentionem eorum tua regalis modestia ita sibi displicuisse demonstraret quòd ij qui forsàn audito qualiter isti fuerint per insidias deprehensi, torpere cœperunt in proposito quod conceperant de prædictæ terræ succursu, audito demum quanto zelo illos præceperis liberari, fiduciam succurrendi sibi securiori corde refu- mant. Quocirca serenitatem regiam rogandam duximus attentius & monendam, per nomen & potentiam Iesu Christi, cui flectitur omne genu, & cuius causam in hoc prosequimur, obstantes quatinus peregrinos prædictos, quacunque sint occasione detenti, cum omnibus rebus suis protinus facias liberari & in pace dimitti, ut zelus quem ad terram sanctam habere te credimus clareat in effectu, & macula tanti criminis in tua gloria non ponatur, sciturus pro certo quòd nisi hoc fuerit quantocius emendatum, nequaquam illud poterimus æquanimitè sustinere quin ad emendationem ipsius adversus impios præsumptores officij nostri debitum exequamur. Quod utique tuæ regali prudentiæ non solum non credimus fore molestum, sed speramus potiùs fore gratum. Datum Viterbij v. i. Idus Iulij, anno duodecimo.

P A T R I A R C H Æ
Aquilegensis.

Sincerissima caritatis affectio quam erga carissimum in Christo filium nostrum illustrem Regem Ottonem in Romanorum Imperatorem electum gerimus nos inducit ut quanto propensius regium zelamur honorem, tanto sollicitius ea cupimus devitari per quæ derogari possit eidem. Sanè &c. de mandato tuo nuper &c. facinoris te quidem executorem &c. redundare, præfato Regi & tibi, si veraciter eum diligis, est summopere &c. nisi detentionem eorum idem Rex & tu etiam in eo quod potes per ipsum tibi displicuisse demonstrares, quòd ij &c. audito demum quanto zelo iussi fuerint liberari &c. refu- mant. Quocirca fraternitatem tuam

rogandam duximus & monendam, per apostolica tibi scripta mandantes quatinus cum hoc ad divinam & nostram ac regiam redunder injuriam, dictos peregrinos, quacunque sint occasione detenti &c. liberari facias ac in pace dimitti &c. in magnifici Regis gloria non ponatur &c. usque in finem. Datum ut in alia.

In eundem ferè modum scriptum est nobili viro Camerario illustris Regis Ottonis in Romanorum Imperatorem electi usque in finem sicut in illa quæ mittitur Patriarchæ. Sperantes igitur quòd in hoc tuum studium possit utiliter operari, prudentiam tuam monemus attentius & hortamur, per apostolica tibi scripta mandantes quatinus & dictum Patriarcham ad id diligenter inducas, & quantum in te fuerit, per te ipsum operam efficacem impendas. Datum ut in alia.

C R E M O N E N S I E T A L I I S
Episcopis in quorum diocesis peregrini redeuntes de transmarinis partibus deinentur.

Grave gerimus & indignum quòd, si-
cut nostris est auribus intimatum, dilectus filius Vicecomes Castri Ayraudi & quidam alij peregrini noviter redeuntes de obsequio crucifixi apud Cremonam, quæ de causa nescimus, detenti sunt, nec permisi ad propria remeare; licèt ab aliquibus asseratur quòd hoc attentatum fuerit de mandato venerabilis fratris nostri Aquilegensis Patriarchæ regalis aulae Legati, quod utique de sua religione de facili credere non valemus, cum credamus eundem erga terram sanctam zelum habere ferventem, ac nosse quòd sine grandi & gravi divina pariter & regali non sit hoc perpetratum offensa; ut de nostra & apostolicæ sedis injuria taceamus, in quam tantum facinus dinoscitur redundare, cum hujusmodi peregrini eundo & redeundo sub ejus speciali protectione consistant. Licèt igitur Patriarchæ jamdicto pro liberatione ipsorum nostras litteras dirigamus, quia tamen vix jam poterunt ita citò dimitti quin fortasse nonnulli ex auditu captationis eorum in proposito succurrendi prædictæ terræ torpescant, propter quod expedit ut iis quantocius liberatis de insécurité istorum quasi quædam securitas eis fiat, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus atque præcipimus quatenus captos & detentores ipsorum auctoritate nostra moneatis prudenter & efficaciter inducatis ut præfatos peregrinos, quacunque sint occasione detenti, cum omnibus

*Epist. 77.
De eadem re.*

V u iij

rebus suis sine mora deliberent & in pace dimittant. Quod si usque ad quindecim dies post commonitionem vestram efficere non curaverint, vos ex tunc in eos excommunicationis sententiam proferatis, & civitates seu villas in quibus iidem peregrini seu ipsorum aliqui taliter detinentur supponatis ecclesiastico interdicto, facientes utramque sententiam usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari, singulis diebus dominicis ac festivis pulsatis campanis & candelis accensis eam solemniter innovantes. Quod si non omnes &c. singuli vestrum &c. Datum Viterbij VII. Idus Iulij, anno duodecimo.

*ILLVSTRI REGI OTTONI
in Romanorum Imperatorem electo.*

*Epist. 73.
Commendat
civitatem Flo-
rentinam.*

Licet venerabilis frater noster Aquilegensis Patriarcha regalis aulae Legatus honorem & profectum imperij studiosè procuret, ubi tamen cognoscimus quòd illi possit prudentius promovere, libenter eum & monitis & consiliis in viam dirigimus meliorem: quoniam etsi tam ipse quàm etiam multi alij sincerè te diligant, nullis tamen in hac parte deferimus ut credamus quòd eorum circa te caritas sincerior sit quàm nostra. Probatio quippe dilectionis est operis exhibitio; & sicut arbor à fructu cognoscitur, ita caritas ab effectu. Cùm ergo dilecti filij Potestas & populus Florentinus præfatum Patriarcham pro reverentia nominis tui honorificè suscepissent, parati, sicut ab ipsis per publica instrumenta nobis ostensa didicimus, ei nomine tuo fidelitatem plenam & integram exhibere, ac insuper juramentum præstare quòd in adventu tuo tam de comitatu quàm de omni jure ad imperium pertinente tuo per omnia mandato parerent, ipse hoc minùs acceptans, nisi protinus restituerent universa quæ ipse dicebat ad jus imperij pertinere, non sine admiratione multorum eos in continenti decem milium marcarum banno subjecit, nolens eis inducias indulgere saltem usque ad reditum nuntiorum suorum quos ad tuam præsentiam destinarent. Quia verò civitas Florentina semper ad nostrum consilium devotam se tibi exhibuit & fidelem, prædicto Patriarchæ monendo & consulendo mandavimus ut agens modestius circa eam, oblata recipiat quæ à te ipso recipienda fuissent, cùm & arcus, ne vires amittat, non semper debeat esse tensus. quod utique verbum à te diligenti volumus meditatione pensari. Et certè nisi litteris nostris,

quas idem Patriarcha postulavit & impetravit ad Lombardos & Tuscos, necessario fuisset adjutus, forsitan ejus legatio non tam prosperè processisset; sicut ipse per suas litteras recognoscens, devotas propter hoc nobis gratiarum retulit actiones. Quocirca serenitatem regiam rogandam duximus & monendam, fideliter consulentes quatinus prædictam civitatem in his & aliis taliter habeas commendatam quòd & devotionem suam & intercessionem nostram apud te sibi sentiat fructuosam. Datum Viterbij v. Idus Iulij, pontificatus nostri anno duodecimo.

In eundem serè modum scriptum est super hoc Patriarchæ Aquilegenfi. Licet honorem & profectum imperij studiosè procures &c. usque recipienda fuissent, & sic impositum ei bannum remittas, cùm & arcus &c. usque propterea curavisti devotas gratiarum actiones referre. Datum ut in alia.

*P A T R I A R C H Æ
Constantinopolitano.*

EX tuarum perpendimus serie litterarum quòd cùm lator præsentium Poluerel Presbyter post absolutionem obtentam à dilecto filio Benedicto tituli sanctæ Susannæ Presbytero Cardinali, qui tunc in partibus illis legationis officio fungebatur, super injectione manuum violenta, in quendam Clericum violentas manus instigante diabolo injecisset, à celebratione non abstinuit divinorum. propter quod tu eum tibi reatum suum humiliter confidentem ab officio beneficioque suspensum ad nostram duxisti præsentiam destinandum. Cùm igitur non sine multo labore ac dispendio ad nostram præsentiam properarit, volentes ei de misericordia, quæ superexaltat iudicio, gratiam exhibere, per apostolica tibi scripta mandamus quatenus si aliud canonicum non obstitit, facias eum per triennium tantùm ab officio manere suspensum, & cum eo postmodum poteris misericorditer dispensare. Datum Viterbij VI. Idus Iulij, anno duodecimo.

*Epist. 74.
Super injec-
tione manuum
violenta.*

*P O T E S T A T I E T P O P V L O
Vrbeyetano salutem & spiritum
consilij sanioris.*

Diu multùmque sustinimus expectantes si fortè benignitas nostra vos ad pœnitentiam revocaret. Sed ecce, quod dolentes referimus, ex patientia nostra gravius insolescitis, ut sint novissima vestra pejora prioribus & error novissimus fiat

*Epist. 75.
Robur
de pœnitentia
civitate.*